

4114161

M 90

Tuh fatu'l-mujarribat (?)

incomplete, containing prescriptions of popular
medicine, alchemic and occultistic advices, etc.
It begins with the 9th Bab.

Copied about the beg. of the XII/XIX c.

بسم الله الرحمن الرحيم
مجلس

90

در رساله تحفه بحیرات

بسم الله الرحمن الرحيم

بانت **نهم** خلل کلفو یعنی چهای که بر روی مردم افتاده
بزرگ فضا است **فصل اول** بیار و نخله سیاه در
تیره سیاه جلوس بر کس مقابل سوده باشد بسیار
و بر چهای بمالد طلا کند دفع سود **نوع دیگر** غبیروت
سفیده درم کثیر و بجزرم باشد نیز تازه آب بد و بر روی
بمالد دفع شود تا سه هفته بمالد **نوع دیگر** کل جنبه در ک
و پوست مابوده طلا کند چهای بر طرفه شود حجامت
کند چهای بر طرفه شود کل جنبه را آب لیمو طلا
کند دفع شود بیار و بار اندر اش و در میان آن جد کماله
رزد و آب اندالود بعد از نزدیک دیگران و فی کماله

از در افرا حجامت

بدر آن معده بکشد و آب سبز ببالد و هر سه کرات
چینی کند چهای بر طرف کند تخم ترب بگوید و
با شیر تازه بر چهای ببالد و نکوفد و فواید کوش
تازه ببالد چهای دفع شود آب عسل و روغن
مندان سبب بر مقلد است
بجای خود بولد و بر جوب سهند و در یک حلقه نفس
میخ این بزند و نکوفد و اگر در حلقه سوم چهارم
بزند نکوفد است و اگر با سینه و بوی سوله
بر کافور و بعد از آن میخ این در حلقه میم زرد و صاب
داد و بگوید که در دو شکست اگر بگوید در حلقه
عنی رند چینی بر جا که در دو شکست میخ بگوید
چای محکم کند و اگر با سینه و بوی سوله
بزند سیاه عسل لطف شود و نایب سب
رنگ زایل شود در رنگ مرقع انگشتان
نفیض میارد چنان سب درم آید که درم
مرد در سب درم زرد و قلع عر و سینه و سقا
نام و نام

و اگر نه

مایه هم رنگ کردن دندان و آکنش آن مشتمل بر سه قسم است
 فصل اول بیار و بیمول یسار و دندان از آب لیمو ترش کند
 بگذرد رنگ لکه با ترش زکوره بر دندان بند دندان بر رخ کرد
 بیار و شکر و بید در پنبه باریک لکه با ترش
 لیمو ترش و دندان را در ترش اول ترش کند و آن را بکشد
 بر دندان بند نام شب بداند بهیچ مرجان سرخ و آب لیمو ترش فصل دوم
 مساه کردن دندان بیاو تو شای سبز و لیمو ترش بر رخ
 آنهم با شک سفید بید و با ترش بر دندان ببالد دندان مساه
 کرد و بهیچ هم بید باو و با جو پیل کلاب یک باو تو شای
 سنس ورم اولیچ می درم کافور درم کوفه بهیچ می کند
 می بکشد خواهد اگر بر دندان یا مساه درم دندان رنگ
 کبر و دندان بغایت سفید شود اگر بر دندان بند نیا
 مساه بزرگ شو تا سبال بوزن چهار بهلو و قبله
 مون و بهلو و بیاو یک تقال آب ناز سده و در میان
 آن اندازد و آن قدر آب در میزند که همه محو شود بر بوز
 سده و آن را بیاو بید و در میان آن اندازد کسین

۱۰۰

اندالو و باز باده تا بیک ساه شود محل که خوب ساه
زنک دهد مردانو و شب برودن اند و ندان ساه کو
بیالو پیکه کوفته و بنجسته نم سبز راج زرد نه درم
کاهاته سفید چهار و نیم درم و قشع و کوسیس سه درم همه کوفته
باریک کرده در آب غلوه بند و بوشب برودن اند ساه
نقابت لطف شود نایح رانک زایل شود فصل سوم
در رنگ کردن انگشتان تنقش میاید جنبامیت درم اهل
سه درم مردار سنگ سه درم زجاج و قشع عرب و کبره سه
نقال لاجورد نیم نقال سوده با سفید و تخم مرغ خمر کند بر
دست بر بند و نقابت جو زنک و خوب کرد
ما ~~درم~~ در عقیاب و کلپ سمل بر یک فصل
فصل اول میالو پیکه و بلبله و امله و تیج نیل و لجه و بنگره
ساده بون بر بر بید و با کثیر کوسبند با نر خلد کند و
دریش میاند ساه کو بیالو نایح را اچان ساه و
نیخ ناز و نخل در بر سه درم سه درم خشک کند و بیک درم
در حیدر اجدرا کوید و جامه بنر کند همان مقدار که ابر در سه
درم و ابر

دارو باشد روغن کنجد سیاه و زخمه کند و روز یکشنبه در
 آب بولان در زمینی کور کنند و سرخمه چنان محکم کنند که آب
 درون فرو بعد از آن باندوده روز برون آلوده این روغن را در سر
 درایش ببالد و در آفتاب نشاند و بپزد و در هر کس که خون و اند
 که سرخ در روغن سیاه نشاند و بشوید بیاورد
 و بپزد و قلع و ریح مخلوط را در یک نیم سیر و نصف این جمله
 دارو بشوید و شکر بار کند و در دیک آنکه کهنه است و بگوید
 در روغن و فی کند بعد از آن برون آلوده بخار روغن در کرد
 روغن ببالد و ساعتی بداند و سرخ در روغن کند چون سیاه
 شود پس کله بنشیند زرد و کاجی انداخته از آن کرد و درش
 نشوید بنوعی سیاه نشوید و سه سال بخانه خوب است
 بیاورد بپزد سیاه صبح شام یک کوب و نصف بخورد
 نامت هم در مور او بسپرد نشوید بیاورد
 علاج کور چشمه سنبل بر یک قطره است مقد اول
 نمک یک و جو کهار و نمک کره و نمک و پودر و
 و شکر و نمک یک موم پیل کرد و در دهان ورم نموده و بخند

بیاورد

در آوند کلی آب بار سیده کند و شیره حو لیمو در او بریزد و
آن آوند را در سینه لکاید و الا تا جمله خشک شود پس آوند را
آوند بفرایند و بستانند و فحاجت مصلحت در معتر
نات بچد و فرو برد استغفار و سپرز را مع آمد دلو به
و به سینه و مع کند و در مکتب و بلبل در آرد و پسند
کرد و سندهی و ریره سیاه دانه و اجمود و انکزه و لکاید
کرده در مال سینه لکاید و بچند اندو و دروغی سوزان
کند و بخورد و در عصب و طعام و کله و خلو با و کوله
شکم و مع کند تا عظم خلط با خوره در درش و بر دست و مع
میشود و کله و شش با سبب موی بزند و هیچ حوی و بلبل کرد
و کام سپردن هر سه برابر با موصوع خوره و با حک و شش
بخار و بعد از این دو و به مکرر ملاکند و مع خود و محبت
باید و بخار و خشن موی را به با جند چندین بخار و خون مراد
بعد شش را با فندک بخار کرده بخورد و بر آنجا مالده خارش ریش
و با خوره رطوبت کند و موی تازه بر آید اگر رطوبت با دام
بمالد موی نرزد اگر حجامت در مضعف کند موی نرزد
اگر بخنده با سینه تازه بر آید اگر لکات شک موی مژه و پرو
و سر و ریش بریزد و بخار و چند کمره بخار و نیز کوفته آب
بستانند

وہ

[illegible]

1840

در ده سیم باب بخون نکیر کاید کاید سالید صاف کرده
 بخور و تا دو هفته مجبوس کند هر روز بخور و حمل ساقط شود اگر چه مرده هم باشد
 برون افتد بنار و انکوزه و نکلند در یک بونن زوبیلو با
 در نیمه سکه بند بر جوش اند و گرم بخور و اسقاط شود اگر کوبش
 مار در دراز بخور و دو کند اسقاط حمل شود اگر که در شکم عورت
 مجبوس و بالید نول کاید بند را بیدین در شکم میاید بنار و اندر این سر
 حلقه کند و در با حب عورت بند و بچه مرده و لول و بر غلی که
 در شکم باشد بر اند چون عورت را مقید حبس کند بر اند
 دوسه روز بنار و پنج حرارت بنار و اندر مثل منج شتر است و بند زدی کش
 اندک تمام در فرج دراز و حمل مقید اگر عورت خولده و عصبه شود
 بنار و حمل عویله هر روز بکند بخور و مدت یکماه نازیده باشد بخور
 بنار و اندر اگر که حمل نکند حرکاتش را با بنار بخور و هر قدر که عصبه
 و مقید است بنار بخور و مقید اگر که عصبه را بخور و یکسال بنار بخور
 هر قدر عصبه که بخور و تمام قدر سال بنار بخور و دلیل بود که اول
 مقید اندر نازیده باشد بنار بخور و در فقره گرفته یا جود و لول و بالید با و
 یا نازیده اگر که در شکم است بنار بخور و لول و بالید بنار بخور
 بنار بخور و کسین قیل مقید بنار بخور و شراب بخور و کسین

نوعی

نوعی

نوعی

نوعی

نوعی

نوعی

نوعی

نوعی

ز بدن است تا گوشت گوشتند ز فو عورت را را بخورند هر کس را ز کمر و لاله
 خور را بار و عین کجی حریب کند و فراسم لید عورت هر کس را ز کمر
 کم شدن شهوت در زبان سیاه و قصب کا و کینه رخ و خد کند
 و یک متغیر از این سیاه ویده با برکت قبول خوردن و دیده شود
 عورت چنان بریده شود که خوش خور هر کس را ز کمر و لاله
 عورت سیاه کرمی که در کمره ها کجند و کسی هم اندر کمر و لاله هر کس
 را که با برکت قبول بدید فی الحال قبول کند سیاه تمام
 کا قور چینی بکند سیاه بکند با شکر خلط کرده بسیار باید و
 قدر طلسمه و در اندام نهان برساند عورت فی الحال امثالند
 سیاه و شیر و دود را همراه جوته مخلوط کند خوردن سیاه بزرگ
 قبول خوردن و بهی فی الحال امثالند سیاه کا قور
 یک حصه جوته ۸ حصه سیاه مخلوط کند با برکت قبول خوردن
 و بهی فی الحال امثالند سیاه کا قور فند خرمای
 هندی که کجی است یکجا کرده لکها لاله بوقت حاجت
 قدری روغن طلسمه و طبع کند عورت و بهی
 امثالند سیاه بزرگ و دود

عورت
 عورت

عورت
 عورت

عورت
 عورت

[illegible]

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً
والمعرفة نوراً وهدى الناس
إلى صراط مستقيم

و نه کند بگرارد ^{بسیار} بویست از او خشک کند آس و جامه بر
 کرده شاف و تند فرج بجایست نمک شود ^{در هر} ماکسان بسیار
 با بیه او می کند و مرد بزرگتر و کماله هر عورتی که نزد فرج کند
 بغیر او هیچ مرد بآن عورت جمع نتواند ^{رود} رز نکند
 هر کوشی بسید کند مغز او بزرگتر مالد جماع کند اما بر آن نیکیند
 عورت بسید نشود جماع مرد بزرگتر مالد ^{نمک} نمک کرد
 فرج رمان بسیار کپلی در عروا و در ثواب بخت اند چون نزدیک
 فرج و در آن است و بیکار جابه بزنند و خشک کند بکاهد اله و
 حاجت بایره از آن جابه در فرج کند چون نزدیک دیکند نزدیک فرج
 از نمک و خوشک کرد ^{بکجانی} نام کرد است که از او
 هزار باره خوانند از تر خشک که به به و در فرج اند اله و نعت
 نمک و خوشک کرد ^{قرنفل} با یک آس کمره در
 شمر ما و آن اند اله و جامه بخوار بر و در بر و اله و نمک و خوشک
 عورت خوشی اند ^{و ک} که فرج که بعد از عورتی که خوشک باشد
 گرم سرخ که در فرج به را به باب بد و بالدر فرج طلبد کند
 سینه و ک که اند و فرج کند ^{بباله} کال به باوه و زین کند

[illegible]

در موی کس که بیدار آن اندام نهان نشود فرج محکم شود
بهر مهری که خست کرده باز آن کماویب بیدار فرج بالذکر شود
در دفع بوی کینه فرج ببارد و کف چای آب کس کند و در درخت موی
در فرج بالذکر کند از فرجی دفع کرد و سینه و لخته و حواس از اجود
در یک کف خمیر کند و در فرج و نهان مالد و بر ناخن کس اید
در کف نهان از آب بیدار در درخت موی بندد و در درخت موی طلع کند
بوی دفع کرد و دفع بوی موی در درخت موی و بوی حوی و کف
چای و صفت کس که کرده در درخت موی و افغان بداند و در فرج
طلع کند بوی بد دفع شود و سینه موی کس کند بیدار و بوی نیم دفع
که در خوشی بوی شود مشک و کافور و زرد و در عرقان و عود و سدر کس کل
حل و فصل کس و عود و کوفه و کس که در درخت موی کس کرده در درخت موی
نهار خوشی بوی کرد و بوی درخت موی کس و بوی آب و بوی
جوی و بوی کس و کس و بوی کس و بوی کس و بوی کس و بوی کس
افغان بداند و کس که در درخت موی طلع کند بوی بد دفع شود
ساز و بیدار و بیدار بوی کس و بوی کس و بوی کس و بوی کس

[illegible]

五

16

سنگ مانند و پنج بجای او سر هم بر سوخته با مسکه کاو بر پستان مالد
 بعد از آن پنج لکروند و بخاید و شیر او فرو برود و آن کس پستان
 عورت دفع نفخه و در باز او درون پستان غایب ساو بپند
 نازه و بر سوخته هر هم با بیه بر پستان پس پشت نریت زکلف
 حبه زند و از سر او پاره شود و از نخازند سر برین آید ^{عقله و رنگ کردن پستان محمد}
 میالده و کس این نایز را کس کند در پستان با لده زبک نفخه ^{بیا لده کند}
 و کچیل نامیکه کاو پستان بد و در سینه عورت با لده پستان بزرگ نفخه
 بر درون سر با شستن بزرگ فصد است ^{بیا لده تلخی کاو پستان یک عدد و تلخی و سینه}
 یک عدد تلخی سر خای یک عدد تلخی اینو یک عدد این بر چهار عدد در یک کند
 و پیل و از زیر یک پنجه دم در او دوده افکند خون خشک شود کس کرده مقدر پیل غولده
 یا زهر مار و در دهان کبر و سر ما دم خود خایچه عرق کنند ^{نحوه او پستان در مالد}
 چوبه دوده بمسکه کاو در درون مالد در خون ماه منور نفخه ^{در مکر منور درون پستان و کینه}
 و منور کاو و آب کک مع صفیه یکی کنند و در درون مالد بپاشند و در بایکزه مکراد
 پنجه در لف پسرا کاو بد و بر درون مالد در بایکزه و منور نفخه و صاف کفو ^{معد}
 در حلی سرف با لده پتی در کسیر و کبریت در کسیر اول از سرب پر کاو چهار سار
 شک و پتی مکراد بر کاو چهار سار و جانب طلک کند و در فاب کم کند و در پتی

کتابخانه عمومی خاندان قاجاریه
در تهران

6

9

استوار کے حوالے

۴۲۰

[illegible]

سفا بین بندید و یک یک نهالین در یک و لکنه در باله رو نهید چنانچه در
هر یک ششهاست بیکدیگر باشد که سر سر درین یکدیگر باشد
هر دو دیک را با یکدیگر و یک یک در یکدیگر انداخته در
دانش نرم بکنند و دیک را باله است حاد را در روده به سجد و خشت آن خشت
دارند و در حاد خشت خود و لکنه خشت خود باز بکنند و دیک را سر و دیک را سر
از دیک در باله اصل بر طرف او بگذرد و چون لکنه خشت خود با کل تر
اطراف او بگذرد و همچنین تا به سر و پا پست از آنش و حاد را در کل تر با جگر یا بجه
بگذرد تا سر و خنجر و هر لکنه یک یک در یک باله رفته باشد از لکنه
اجزائی که مذکور شده بخون همان شفقت به فصد چهارم در کشتن قوللو
نبالو سولش قوللو و لکنه در لعل لکنه تا دوستانه در تر بکنند بعد بر او آب صبر
تا بکشد که لکنه بعد به آب و یک کلین خام و قوللو در و لکنه و لکنه
و بگذرد و دیک را به آب و یک سکه از باجک و شش در این کور
کوفه در چوب بکنند و در میان لکنه دیک مدود نهید و باله لکنه یک
و بگذرد با جگ و شش بکنند و لکنه در حاد سر و سولش قوللو
از دیک سر و در و باز با آب صبر تا بکشد شش لکنه شش و لکنه
باز دانش به دیک نوع چهار کت شش لکنه و دانش مدود با بجه
نوع چهار کت و شش به کت شش لکنه و دانش مدود و با بجه کت
و شش رفته به کت و شش کت و شش کت و شش کت و شش کت و شش کت

تر بهید بیز و چهارده گز در او رخ کا و به پودیس کسی کند در زج ازان بر
 و در آب انزلو اگر فولد و نشا کرد و انکه کشته شد که در شام کند یا حبه
 گزت بکند یا به صبر بیز در آن نوحه حاصبت فولد و کشته بهشت که در سینه
 بگردد بخوبی انوار حشمت الهی اود را نور و پور سر و فنی و بهر قان و فوینج و خون خانه
 و کرم شکم و خطا روده و سینه هم در دفع کتب و فحش تا به عقول و رنگ در اول
 رزنی نور و بلبل و سبذی بول به تیره نوحه به پور سنبات و خفقان و دور
 جثه و سر و بدن هم در دفع کتب که در سبب یک ماه مجوز و مویر سبب او سفید
 شود و اگر از خود پندار فولد و کتب بسیار فولد و از زردی و سر زردی و بقلای
 گنور سه روز و نایب که سه روز رزخی کند و باز در افشا خشک کند و پس بر او
 فولد و گز در سبب سختی کرده کچی کند و حبه بلیا کرده سه روز عایبه بهد سختی
 کند و خنک کند کرده حبه حاصطبه کرده مضبوطه بهد و در میان دو
 سنگ آساید و مجوز زدن کتب و مجوز حبه سبزین لک و کشته شده با به
 در آن طلای بسیار و بهر یک سبب و از زردی سه گزت کوفت و صاف و مجوز و چوب
 و در خود و یا کینه کرد و در خطبه کتب سه پوستی یا بسیار و در آن حراطه محکم بنده
 و طعنا رید کتب و در آن حراطه را و در انداختن تا بده تا که طلای بدو و رفقا تا یک
 سه بهفت و در آن حراطه لطیف سبزه بیرون از بدلیسی طلای مذکور و رفقا

[illegible]

محمد صالح
والله
عالم

سپیدش سیم در ویدارند و حمید را یکی کنند و عیال و بعد از آن جنبه نمانی
از آب زرد پوره در رشتند و آنکه دست و مکنه است لبها را بزند و از چهار
جانب الشی دست چوبی چهارده پاس بگذرد پس از روزها بنزد خون و آن
مسی و آن دانه حمید در خاک رو چوبی الشی سر شود آن خاک را بسوزند
و آن دانهها را بکنند و در جبهه نهاده و بگذرد و از او بکنند و زرد
نکته و آن در دست باشد و هیچ زهر در دو کانه نکند زهرها زهر نکرده و
زهر که باشد مطلقا نکند و تعریف این بسیار است اما مختصر آنست
تدبیر کردن آتش از آنکه نکند

چون آب نرسیده و با او آب و بجز و در بر ک سبزه
سبز بزرگ کند و پس از آن که بزرگ شود و در دو وقت بکند
در کرد و در طلسمات و عجایب اگر
طلسم بود و هر هفته نهد و در آن آب بگوید اگر مردم با
خالصی بیامزد و صورت کند جسمه مالش نهد و کفن
نقد کردن لب اگر خواست که لبش سفید باشد
بپوشد و نیم و آن نوره و جوهر بود و هیچ بیمنی چهار کج
بکشد و در

تدبیر

بیک خورون ده لب او سفد گردد و جسمش نرم شود و نیکو مالدار باشد
مشفق اگرستان مالدار کند برده در پس آینه بچسباند
بر که دست آینه به بند نشان او بچسباند ^{بیاورد}
و در آن گوگرد با یکدیگر حشره قتل ^{برای} بفرورد ^{اگر}
غوک در دست باله و آتش بدست ببرد و دست نشود و
اگر آن چه مکرر در در مال نیز آتش بر اول نشود و
هند آتشی ^{اگر} به کاو در خانه و کند خوشی آری
خانه بکشد ^{اگر} بک در پیش در دست مالدار آتش کرد
دست نشود ^{مغوک} در حقیقت ^{بسی} و در وید ^{مکنند}
همه بند و عده عده و فرستد اما به بند نه نه کدام است
و مال کدام است و بگوید و عروزی آید و مهر مال بر
تخت بداند و دیگر و مهر نر جف کند پس مهر نر و مهر
مال باز آید ^{روغن} که در آتش بیاورد که خردی
در و در یکشنبه و باید که خردی سبزه بکشد و بای و
در و در کرم بیاورد که مر که باز نوبه ببرد آتش که عسل

بیاف و در پرورش سوزن بند که آن سوزن پیش برده
اگر بیهوده مرغ سلاست روز در آن حاله ای که سوزن بند حشره اور
بند و بیهوده نرم مشغول خنجر در رشته مری ملک سرده حشره بار
یا و در سخت سوزن چاکر بیهوده پس در رشته و در حشره
منجانب حشره حشره که باز بکشد او را و مکرر در رشته کند حشره
سوزن روز بگوید باز بیهوده نرم مشغول پس بکشد بیاف
بیهوده مرغ تل و حشره که او را زان که حشره حشره حشره حشره
در و اندازد و زان که حشره حشره حشره حشره حشره حشره
که در اقصای کیم سوزن حشره حشره حشره حشره حشره حشره
سایه خنجر کند و کند و کلل و امرا که اندازد و بیاف از آن سایه
که حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره
در حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره
حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره
حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره
حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره حشره

خم نمود و در باره خاک چهار راسه میهند و آن سر را در چهار گوشه کند
 صورت بر لب سر را و نه میزند چون کمرش گل کند هر کدام که اول بر شو
 و همان را که باله و دیگر کلها را هم و در کند تا بر کند و نه یک شد چون خوب بگذرد
 شو یک سر سی میزد و آن سر را از درخت بکند و دیگر جانب سر را قدری
 به بر و خاک کند تا بر سر نهند و باله را از آن سر و تخم سر را از آن کوه خاک کند و در
 کند و تا آنکه باله را سر نهند و به آن سرش را باله را و باله را و سما شو یک باله
 آن باله را و به آن سرش را باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 که آن را بر سر و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 به باله بوست به و آن را که باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 آن که به شوهر مال که در آن بوست باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 افسا جنگ کند و هم برین طریق نفع است سر یک را با که به سما شو یک باله را
 جمع نفع است نوبت برین طریق باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 اندله و لو سر و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 آن که به شوهر مال که در آن بوست باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 روز که به سما شو یک باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را
 به باله بوست به و آن را که باله را و سما شو یک باله را و سما شو یک باله را

ظلم مال و سرور ملک در شور افکنند
مال و سرور بکنند و دلنده شود خوار

مال در نمودن و در سوده نیاخت
 طلب در قصاب میباید در هیچ درون گوشت بگویند کام گوشت
 و باطل گوشت هم در هر حال و در قمر نال میباید در گوشت در شکم و
 در قمر نال شراب بیدار تا بخور و کلو گرفته شود طلب در گوشت بگویند کام گوشت
 انوار

[illegible]

[illegible]

۱۱۱

اسم معجم است یا طموتیا طلسم سالوح که این را در پیه خورک حشر کرده
فرد زیر و بیدار آن زدن کند هر کس که طلسم بخشد نشود و خام ماند طلسم اگر فوره داشت
از روی حشر کند اسلحه و دودین ماند طلسم اگر گرفت در بار در حشر باله مقابل
خواج بدلو و شمع خواج سر طلسم روز یکشنبه اگر یک جفتی خون نیاورد بهمان
که از دولت بگریاشد و اگر نبرد بگریاشد هیچ بخت نیست بخت آن را بماند
سزایا سزاده یک سمانه کند و آن را بماند در خانه که نندالو هر محلی
او بماند خود مجامعت کند و اگر در فرج زل منصف خود خواب که بیرون نه اندازد مانده
که آن را بماند از آن خانه دور کند طلسم حشر اطنل بویست و شمع ناز در خشت در بار
خوشت نند بویست یا بدلو خون لب چهارم که همه نماید خون و شمع حشر اطنل در بار مانده
در شکم معبد طلسم اگر خواج که که را در شکم خود دلو کند که بیاید و باره خاک کند
تیرت که نه مهفت بار فاخته الکنتا بخواند و در خانه بیالنده کند شمع در معبد
طلسم اگر خواج که که را از خود مسدود از خواب که نند عسل طلسم نماند
بیاورد که قند و عصاره بر قند بدو خوانده بدو بدیج جوزین عاشق و معبد در
اسم الله الرحمن الرحیم یا حی یا قیوم یا ارحم الراحمین طلسم که بهت برین قمار که
در باخشن قمره بیاورد یک کدو تلخ روز یکشنبه و فحاش که کهن گویند و بیاورد
خرج کهن گویند و آن وقت بنویسد و بر دست راست بندد در قمار قمره برین کجاست
است طلسم برین قمار بیاورد به یک سیه که کدو تلخ یا که روز یکشنبه بندد
و بر دست راست بندد در قمار قمره زعفران و دیگر که سبنا طریقه تعجب نماند

[illegible]

[illegible]

بیت و خوار کعبه و شمس **ح** امام ادکوس یک اندوه ناخوار و شمس بیان
مومنان خوار هر یک نامه خوار و ارجمند می کند یک عزادار و ملک
حکمت خوار کعبه و شمس اگر چه از یک کعبه یک سر و در بیان هر یک کعبه
در آید که کعبه خوار و بر دانه بر دانه او کعبه باشد و سائید که بر او تنقید
است و یک در بیان و هر دو در قدر و شرف و عرفی در آن است و از خون سبزه در
بیت و خوار کعبه و شمس **ح** امام خود و نذر در پیش و پاخیزد را بهر در اینجا طعام بخوراند
بعد از آن که در کعبه و در آن استخوان مانند است از دست کعبه و در قل
خاک که نقل او و درون است و فرمود در در احضار و صلوات و در نقل هر دو
الو بخیر است پس کعبه و دست کعبه و نقل همه اینست که کعبه آن است که
و این مانند کعبه است **ح** بجهت آن که در آن استخوان عورت مبارک
و صاحب کعبه در ریح نامتکاید او را بخواند و پس از آن در استخوان
در دست ناله و دستها که کعبه است و عورت فرمود و دیگر در آن عورت
هر دو دست منت منت نهادم که منت است به کعبه است و کعبه عورت است
کرد و غایت کعبه در دست مبارک و از این راز و سرچ هر دو
مطالع کعبه بخواند و پس از آن در دست کعبه و دست کعبه که کعبه
مال بدن و در دست کعبه در دست غایت کعبه **ح** غایت کعبه در دست مبارک
کعبه که از دوزخ به خورد کعبه و بهر بهر هستی و پاخیزد و کعبه را جسم
کعبه در دست کعبه و در دست کعبه و کعبه در دست کعبه و کعبه در دست

هر دو دست از دماغ و دست چپ عورت را نماید و دست راست زیر ثقل پنهانی
 کند اینست که آن عورت غایت خوش و چون دست را بر فلبس کند بسیار بیدار آید
 اگر خورد که در حرام با هم حکم کنند در یک چیز با هم بیدارند پس آن که خورد بیدار
 سطح کرده مقهور در درانی مقاصد یک کند بهر و در حرام با یکدیگر حکم کنند
 و با یکدیگر بیدارند و دیگر اگر بیدار و دست را بکنند تا در هر کس که بیدار
 مقاصد شدن تواند اگر سید شیر او بیدار و بیدار بکنند تا در هر کس که بیدار
 اگر سید با هم و اگر یکی بکنند بیدار و بیدار در حرام او خورد و در حرام او را
 در دست کنند و در چهار بیدار و در حرام با مقهور در حرام و دیگر که بیدار
 تمام خار یا آن نماید و اگر با او خوشند و گاهی بیدار که سید بکنند تا
 در هر کس که بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 در با مقابل حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 کنند اگر که در حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 کرده و در حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 اندازد و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 فوب و در حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 چون در حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 خشک و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار
 که بسیار و دو و در حرام بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار و بیدار

ما بر روی سر یک جانده و بر بار که فاله خشک کند تا بهفت روزه بمشاید کند
 معده از سردی بر تاید و است از الله و حمد و الله کن عین تاید در روزه
 عرف شود اگر از کل نورش قاصد باشد و نور از حجاب و غش و کوشش
 و چشم و بینش را در الله و در شکم کاو و شکم الله و گوگرد
 پیش کاو و بوی بخورد اندر بوی گوگرد و بوی رسد و باکم مردمان
 دارند که با او فرمال کند

اعضای حکما بخوبی تمام بخش کل از هر یک از این است که در عین
 استخراج عود از حشر جبهه تعبیر آن معلوم کند و در عین
 معانی این دعا بخواند از چندین بار مانند و بیشتر بگوید و دعا
 این **لَا حَیْثَ إِلَّا بِأَمْرِكَ وَلَا حَیْثَ إِلَّا**
بِقَوْلِكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ مِنْ حَنْتِ يَا اللَّهُ
حَمْدُ اللَّهِ حَمْدُ اللَّهِ و در حقی که در هر روز

از جبهه از بید و چشم و خطرات حیات باید و در هر روز دعا
 و کامرانی نصیب او شود و در زهد است آمد و اگر کردید
 کرد و هر جبهه از هر کمال از غرضت باشد و اگر از هر یک
 بجهد بفرمیش اند و مطلب هر کس و اگر عاقبت
 بجهد بپذیرد بخت و جاه و نعمت باید و اگر کسی را جانب
 نداشت

[illegible][illegible]

23

بجهد طعم خوب بخورد در چنین کرمی اگر کسی از کرمی که در خانه او شود
اگر کرمی که در خانه است بجهد در دست آید و نیز باید و اگر کرمی که در خانه
جست محمد در مال او لغو همان شود محبت سید در چنین دوستی بجانب راست
بجهد ملک باید و جایگزین است باید و صاحب ریل شود و میرند او بلند شود
و اگر دوستی جانب حب بجهد با کسی خدایت آید و عیال شود و در حق
تلف اگر تلف است بجهد هر چه شود و لغت جاه باید که تلف حب
از دست هم خور و با خوشی با کرمی و مال باید و در حق خوشی باید و نشی ملقب
شود و اگر باو غیر بجهد حیرت کند و باو باید و در حق خوشی شود و اگر باو بجهد
با کسی باو خوشی است سید که باو با ایل خانه خود گفت و گو کند و حسن عذر
بافند است بجهد در خور مال او مالش باید و اگر باو بجهد در حق
باو شاه کرد و در حقش دوستی است بجهد معصوم و غیره را که
در دست محمد خیرت و جاه باید در چنین هم آنکه تنها دوست راست بجهد
اینچه معصوم او باشد بدین و میر بر شد و اگر املت بشهدت بجهد در حقش
عالم باید و تمام بد و اگر املت است سید خدایت خوشی است و در سید و اگر
انگشت سید محمد از دست بر لود او حاصل شود و یا خا که کند که بدین ملا افند و اگر
انگشت محمد خوشی است و در همان خانه او بد و اگر املت است آنکه تنها دوست بجهد
زاع عظم سید و اگر باو تنها دوست است بجهد با کسی حیرت و خدایت کند
در چنین آنکه تنها دوست است بجهد اگر باو نیست سید خدایت و عیال

[illegible]

در حسن بی پایه اگر جانب راست بجهت مال باید و ست و مال شود و اگر جانب
چپ بجهت مکتومست بدست باید و دو لقمه شود و حسن میان اگر میان چپ
از محنت و غم خلاصی باید و دوفه بدست باید و در جوانی که صاحب جمال باشد
در حسن سنه اگر میان سنه بجهت عور یا غیره باشد و اگر جانب راست بجهت
سند و محبوس شود و اگر جانب چپ بجهت کار بکشد و زندنی عار دارد و پیمان
شود در حسن لیسانی راست بجهت عکس و زندنی نشد و در و اگر لیسانی چپ
بجهت کت باید و بر لور شد مال و نعمت باید در حسن کت اگر کت
بجهت خار که با نیت است در حسن دگر لکر و اگر بجهت مضمومست در حسن
حصه لکر بجهت فرزند شود و بدولت برسد در حسن سر و لکر جانب راست
بجهت اندوه کین شود و اگر جانب چپ بجهت از رخ و محبت خلاص باید و در حسن کین
اگر کس را کین بجهت مال باید و چپ را زد و در حسن را لکر جانب راست
بجهت مکتوبی از نیرکان بدور رسد و اگر جانب چپ بجهت که در خار رسد
که بدیدار او خوشحال شود و لکر از لیس جانب سر و لکر حایه و خلالت او را باده
شود و لکر از جانب سر و لکر بجهت اگر بنید و لکر از لیس جانب اندوه بجهت
از رخ و بدلا کانت باید و لکر از لیس خست جانب اندوه بجهت مال و جانیاید
در حسن را لکر را لور است بجهت اندوه و مکتوب شود و لکر را لور بجهت محبت
او او بجهت و اگر کس را لور بجهت راست بجهت لیس نیرایه شود و لیس از رخ

او بدو کند و لکن از او حب محمد مال باید و هر چه و لکن در نورانیست محمد در سن
کود کند و لکن از او حب محمد مال باید و هر چه و لکن در نورانیست در کتب
شعیر در حبش آن لکن در است محمد در است بهمت بکند و لکن
از بد و لکن در است محمد در همان او مغفور شوند در حبش لکن
نشد است محمد در غم نبرد و حاکم او برقرار ماند و در رسم بدست
و لکن لکن حب محمد در آن است در حبش باشد لکن جانب در
محمد در حال خوبی شد و لکن جانب محمد در حال صورت بد کند
در حبش گفت با لکن گفت با است باشد غرت محمد در
لکن گفت با حب محمد در غلط و خطاب کند و لکن در
محمد در غرور و غمت در وقت باید در حبش لب با لکن در
محمد در کس از در اصرار و شکر با سبب یا کس مال دید با در جا
او نمی باید و لکن لب با حب محمد در غرور و در غلط مال باید
در حبش گفت با حای رایت محمد در و هم نود کند لکن
بای حب محمد در غرور و رسم بسیار باید در حبش ناخنها رای
رایت محمد در حب و غم و لکن ناخنها حب محمد در
باید علاج سوزان لکن و در این نوع و با کای حبش با لکن در و کای
لکن ناخنها در و در فرج آن حیوان در و در کت لکن در و غصه باشد

السنی

و بنی تو ^{اگر} سوزان نیراید و اول در شکمانت خیمه لعل دو
 بار یک بار در دهن گیت و درم و درم اندک و اول دفعه ^{غله}
 افتادن گرم و سوزان اگر سوزان مسک است کاوسید و یاد در کوفت
 کریم که در جوان افتاد است بر لید ^{حلقه} بخاک دهن سوزان و طبعی که سوزان
 را می بخشد تو با یکم که از ای گرم کرده بنده دهن سوزان و در دست
 کت بخاک و بنیکو تو ^{حوت} هفتم آن نوزدی می باشد مردم خنده تو و انفا بار
 مصحف و بنی سوزان بکشد از بخاک و می مست می کند اگر آب که هف
 در کوفت سوزان بخاک و بنیکو و طیفه دفعه ^{سرو} سوزان او در دست که غله است
 اگر که از خوراک بیرون نیاید که است که درون او بنده عابد که از آن
 خوراک در دست می کشد بر آید اگر نخم سبب از بخاک عاده که خوراک
 و در سبب او ^{علیه} گرم با یک سوزان سوزان و در می کشد که بنی حوت
 اندک و بنی بافت بنده و اگر خود بخورد و همراه با دست دفعه ^{اگر}
 کون که بنی افتاده می کند در غام انصاف را درم که عابد و در افتاد
 بنار و بنی نام می برد ^{اگر} سوزان سوزان و درم که بنی و لبه که سوزان
 بن خوراک و بنیکو خوف ^{علیه} که سوزان اگر سوزان را سوزان می کشد
 خن از درشتی که نک و بول از می می کشد که سوزان و در سوزان

[illegible]

مرکز افندیون لبه بکمار چنی کد از بر مفرده مشهور

